

BELLPUIIG

ARTÀ

PRENSA
CORNIA

18 JULIOL 1987 NQ 54 -V ÈPOCA - ANY XXVIII- REVISTA QUINZENAL

sumari

* POLÍTICA LOCAL

Constitució del Nou Ajuntament.

(plana 10).

Entrevista al batle que cessa i al batle entrant.

(planes 6, 7 i 8).

* COL·LABORACIONS

Espipellades artanenques

(plana 5)

La nostra antigor

(plana 10)

Artà i els seus boscos

(plana 11)

Socarrar càrritx: terra a la mar.

(plana 9)

* NOTICIARI

* XERRIM XERRAM

* ESPORTS

* ECOS

* ARA FA 25 ANYS

ABANS ERA VIDA

editorial

I DEMÀ... QUÈ?

Dedicam aquesta edició de BELLPUIG als desastrosos focs estiuenques que, per desgràcia, tant solen sovintejar per aquesta contrada nostra.

Quan ja tan poc ens queda de bosc, és arribada l'hora, d'evitar la seva total destrucció. Tots junts hem de prendre consciència del mal que directament o indirecta ens causa, i posar-hi remei a n'aquesta cremadissa de cada estiu.

Segons hem sentit contar, a finals de la passada centúria, totes les muntanyes, des del Coll de Morell fins al Matzoc, estaven més o manco tapades d'alzinars, ullestrars i pinedes, amb clarianes, unes conrades i d'altres aprofitades pel bestiar.

A mesura que han anat passant els anys, aquestes clarures han crescut, omplint-se de carritx, estepes, gatoves, etc. Els alzinars i ullestrars han caigut a cops de destrat, per a fer-ne carbo. Els pins han mort per mor del foc.

Tots sabem que les alzines i els ullastres rebroten, però si any sí i l'altre també es cala foc, acaben per morir-se d'arrel. Igualment ha passat amb els pinotells, no hi ha redol que hagi passat dels 8 o 10 anys, normalment abans d'arribar-hi, ja han estat víctimes del foc. D'aquesta manera, hem anat convertint el nostre entorn, en gairebé un desert.

Diuen que pel mes d'agost del 1938 es calà foc el pinar d'Es Verger. Que hi havia moltes quarterades de pineda espessa i de redols de pins aïllats, empero amb aquests quasi 50 anys, quantes vegades s'es tornat a cremar?

Fins a la Guerra Civil hi passaren l'hivernada unes quantes guardes d'egües, i també de bous, fins i tot, els bous braus de Son Sant Martí eren conduïts a n'aquestes muntanyes.

Però ara, degut als incendis, a la manca d'arbres, la terra ha estat arrossegada als comellars per les aigües de pluja, i dels comellars se n'ha anat a descansar al fons de la mar.

Avui les muntanyes del nostre terme tenen molt manco terra i molta més pedra que no tenien. I fora terra no és possible la vegetació.

Diuen que en veure una vall humida i molta vegetació, si miram els putxos, els veurem plens d'arbres. Això és ben comprensible, quan plou, les fulles dels arbres returen les gotes, i cauen més suaument sobre el fullam que tapa la terra, d'aquesta forma l'aigua pot ésser absorbida quasi tota, per mor de que està molt de temps entretinguda.

Per tant, és lògic, que les fonts de muntanya i les aigües subterrànies sien més abundoses allà on hi ha boscos.

Com més riquesa d'arbres tenguem, més riquesa d'aigua fruiem. I tots sabem que el progrés va paral·lel al consum d'aquest element tan precià i de cada dia més escas.

Entre tots podem conservar i per què no augmentar els nostres boscos. En veure un poc de fum, hem d'avisar als bombers o a l'Ajuntament. Ens hem de fer tots responsables, es necessari que tots ens donem la mà, si volem deixar una terra habitable als que darrera aquesta generació nostra hi hauran de viure.

BELLPUIG
GRUP DE LA PREMSA DE LA TRADICION DE LA MONTAÑA

REVISTA QUINZENAL
Nº 54 V EPOCA 18 JUL. 1987

REDACCIO
I ADMINISTRACIO:

C. Rafel Blanes, 10, 1ª ARTA

Dipòsit legal: P.M. 57-1969.

IMPRIMEIX:

Gràfiques Llevant
Carrer Ciutat, 55. ARTA.

CONSELL DE REDACCIO: R. Umbert, C. Obrador, G. Bisquerra, B. Lliteras, J. Mayol, S. Massanet, A. Esteva, M. Santandreu, J.Mª Massanet, E. Piris, Mª Gelabert, J.L. Martín.

COL·LABORADORS: A. Genovart, J. Mayol, G. Bisquerra, B. Lliteras, C. Obrador, Joan Mayol, M. Tous, P. Ginart, Joan V. Lillo.

FOTOGRAFIA I DIBUIXOS: A. Torres, X. Mestre, S. Ginart.

ADMINISTRACIO: G. Bisquerra, A. Esteva, T. Esteva, R. Fernández, C. Guerrero

notícies

NOU DENTISTA

Al carrer de A. Blanes, 36 s'ha obert una consulta d'odontologia (dentista). El titular és el Dr. Jaume Llaneras Riera, el qual tindrà visita tots els dimecres.

ACAMPADES

Del 29 de juny fins al 5 de juliol, acamparen a sa Duaia els al.lots de 1ª etapa del col·legi de Sant Salvador.

Del 2 al 6 de juliol ho feren els de 2ª etapa del mateix col·legi, els quals anaren a acampar al bell paratge de Lluc.

Els al.lots del col·legi públic acamparen a sa Duaia del dia 13 al 19 de juliol.

El col·legi de Sant Bonaventura, del 13 al 19 de juliol ho han fet al campament de La Victòria amb nins de 1ª etapa i els de 2ª etapa tenen previst anar a la germana illa d'Eivissa a principis d'agost.

VACUNACIÓ DE CANS

Del 4 de juliol al 8 d'agost es fa a Artà la campanya de vacunació antirràbica dels nostres cans a la plaça del pes.

A la Colònia serà els dies 22 i 29 d'agost.

AVANÇADA DE FESTES

Dia 8 d'agost i amb motiu de les festes, l'Ajuntament ha organitzat una regata de surf a Sa Canova.

Aquesta diada començarà a les 12 hores i les barreres de la urbanització quedaran obertes tot el dia.

POLIGON INDUSTRIAL

S'han recollit més de 25 firmes d'empresaris artanencs que sol·liciten un polígon per

NOU CONSISTORI

Aquestes 13 persones seran les que durant els propers 4 anys regiran el destí del nostre poble:

5 Independents: M. Pastor (batle), Fca. Piris, Tomeu Ginard i Pere Gili.

A.P.: Joan Sureda, Jaume Payeras i Pedro Garau.

PSOE: Rosa Servera, Toni Maria i Guillem Artigues.

CDS: Joan Amorós i Joan Obrador.

SERENATES DE GUITARRA

Del 5 de juliol al 2 d'agost i organitzat per la Societat Mallorquina de guitarra i patrocinat pel nostre Ajuntament, es celebren varis concerts de guitarra.

Dia 5 de juliol a la Residència

Dia 12 a Sant Salvador.

Dia 19 a Sant Salvador.

Dia 26 a Sant Salvador.

Dia 2 d'agost a Sant Salvador.

TERCERA EDAT

El proper dia 23 de juliol de les 3 a les 8 de l'horabaixa, tendran lloc les eleccions per elegir nova junta directiva del Club.

El dia abans, a les 9,30 del vespre, hi haurà junta general al saló d'actes del col·legi Sant Bonaventura, per aclarir qualsevol dubte.

Esperam que aquesta vegada aquestes eleccions sien definitives i que guanyi el més votat.

tal de treure les indústries fora de l'interior del poble. Davant el fet, reproduïm part de les firmes demandants.

PLUVIÒMETRE

AREA URBANA
JUNY

	ltres.m ²
Dia 21.....	1'5
TOTAL	1.5

ES NECESSITA
HOME O ALLOT JOVE
per treballar
de 18 a 21 hor .
Per a més informació
demanar per Miquel al
Tf. 564802

de la colònia

A. Genovart

FESTES DE MAGROR

Tothom coincideix en afirmar que les passades festes de Sant Pere enguany han estat unes festes de magror, amb un programa del més poc original i fet a l'atropellada; fins i tot hi ha hagut certes coses que la gent se'n ha agafades amb el sentit de l'humor denominant o posant als conjunts de les berbenes el nom de "los mismos" perquè cada any són els mateixos que actuen. Les anunciades carreres de bicicletes es varen haver de suspendre debut a la mala organització i les corregudes de peu de davant Ca'n Llorenç "Ros", poc hi va faltar: tan sols coregueren quatre persones, i aquí el mot quatre no és un eufemisme, sinó que eren literalment, quatre. Ja sé que es posen totes les excuses del canvi de consistori, però crec recordar que la Corporació Municipal que, se suposa programà les festes, no acabava el seu mandat fins el dia 30 de juny.

Si hem de destacar una cosa positiva, aquesta seria sens dubte la interpretació de l'obra teatral "Sa Padrina", posada en escena per un grup de colònies; tot i que era de reestrena aconseguí un nombrós públic que seguí amb interès el desenvolupament de l'obra.

EL "CAMPING-CLUB SAN PEDRO" JA FUNCIONA

Just abans de les festes de Sant Pere fou obert al públic el "Camping-club San Pedro" situat a la dreta de la carretera que va a Ca los Cans, una mica abans de "sa

banyera dels ermitans". Es un camping de primera categoria amb una capacitat per a 500 persones i 240 tendes instal·lades. Hi ha tota casta de serveis: Enfermeria, dutxes, sala de lectura, bar, discoteca... i compta també amb dues pistes de tennis, una de voleibol i una piscina. En aquests moments s'està fent la promoció que es du a terme a sis països d'Europa i ja pel dia 9 era esperat el primer grup format per quinze persones franceses.

Les tarifes estan a l'abast pràcticament de tothom; diguem, per posar un exemple, que el menú del dia costa 600 pts. La temporada que estarà obert el camping serà de juny a octubre i s'espera que els propers anys tindrà molta acceptació. El camping gaudeix també de servei telefònic, el seu número és el 589093.

PER UNA MAR MES NETA

Em sembla que ja ho he escrit en altres ocasions però serà bo recordar-ho una vegada més; com que la mar és de tots, ens hem d'esforçar per, entre tots, conservar-la neta. Els pescadors, tant els que s'embarquen com els que pesquen per la vorera, que no tirin plàstics a l'aigua -llavors a la llarga tots tocam les conseqüències- és molt millor que se'n tornin els plàstics a ca seva; el mateix els que van a berenar o a prendre banys; tota la porqueria que tiram a la mar és la mateixa que hi trobam quan un altre dia ens hi acostam. Val la pena sentir-nos responsables.

ecos

DEFUNCIONES

Dia 3 de juny.- Francisca Quetglas Canet. C/ Costa y Llobera, 64. 96 anys.

Dia 5.- Mateo Carrió Sureda. C/ Ponterró, 9. 77 anys. a) Belaguer.

Dia 8.- Catalina Sancho Barau. C/ Cruz, 2. 79 anys. a) Malindra.

Dia 14.- Miguel Carrió Ferrer. C/ J. Serra, 4. 57 anys. a) Valent.

Dia 19.- Antonia Quetglas Canet. C/ Major, 93. 94 anys. a) de Ca'n Canyamel.

Dia 30.- Bartolomé Esteve Alzina. C/ Son Servera, 23. 84 anys. a) De Na Setentes.

NACIMIENTOS

Dia 3 de juny.- Juan Ferriol Servera. Hijo de Nadal y de Ana. C/ Santa Margerita, 45. 12.

Dia 6.- Angel Nieto Durán. Hijo de Angel y de Isabel. C/ Era Vella, 18.

Dia 12.- Jordi Caldentey Moll. Hijo de Jorge y de María Isabel. C/ Figueras, 53.

Dia 19.- Victoria Antonia Ginard Jürgens. Hija de Damián y de Hein. C/ Pou d'es Rafal.

Dia 24.- María Antonia Esteve Sancho. Hija de Jaime y de María. C/ Huerto, 25.

Dia 26.- Bartolomé Caldentey Vives. Hijo de Bartolomé y de Francisca. C/ 31 de març, s/n.

Dia 28.- Alexandre Lluís Mestre Riera. Hijo de Miguel y de Juana María. Plaça de s'Aigua, 1.

Ara fa 25 anys

BELLPUIG, 8 de julio de 1962 nº 31

* En SILUETA DEL MES, R.G.B., en su habitual repaso al mes, en este caso el de junio, analiza de manera poética el estado de los campos y de los árboles y termina diciendo de junio "...Hemos padecido un tiempo alocado, veleidoso y llorón. Sin embargo no hay mal que por bien no venga. Estas lluvias tardías han sido causa de que ahora, tan a destiempo, proliferen 'els forts, picornells, peus de rata i esclata-sangs...'".

* En VOCES AUTORIZADAS, Santiago entrevista a la señorita Antonia Lliteras Esteve, bibliotecaria de la Caja de Pensiones de donde entresacamos algunas preguntas y respuestas. Se le pregunta la fecha de apertura de la biblioteca a lo que responde: "El 17 de enero, fiesta de San Antonio Abad, del año 1957". "Que abundan más los lectores o las lectoras?" "Los lectores". A la pregunta de cuál es el libro más consultado dice que el diccionario Espasa. Cuando se le pregunta por casos curiosos responde: "...bastantes industriales del palmito inspiran muchos de sus modelos en nuestras estupendas colecciones de figurines..."

* Destacamos de ECOS ARTANENSES que, en el mismo "II Concurso de Primavera" en el que el Rdo. P. Rafael Ginard B. fue galardonado, también lo ha sido con un accésit "...el joven seminarista artanense, Sebastián Mesquida, del Colegio de Ntra. Sra. de la Sapiencia, en una de sus primeras manifestaciones literarias." Por otra parte resaltar la alta distinción que S. E. el Jefe del Estado español concedió a nuestro paisano D. Francisco Ferrer Llull, residente en Montevideo (Uruguay) con el título de Caballero de la Orden de Cisneros.

* DE LA COLONIA "...Dentro de unos días se terminará, en su tercera y última etapa, el Nuevo Campanario. El día 14 del mes pasado se reanudaron otra vez las obras, a un ritmo acelerado, para poder bendecirlo e inaugurar el próximo mes de Agosto".

ESPIPELLADES ARTANENQUES

Gaubança i esplai de nedadors i estiuejants ho són les platges d'arena primorosa i d'aigües pulcres qual cristall transparent, la de Sa Canova, Caló dels Camps o Cala dels Cans, Na Clara, Cala Mata, S'Arenalet d'Aubarca, Es Saulonar, Platjeta de Na Mulines, Cala Torta, Cala Estreta i Cala Mitjana.

Torres d'aguaita ne resten encara les d'Aubarca i Talaia Moreia, testimonis històrics molt valuosos d'una altra època, en què foren vehicle de notícies venturoses o de malhaurança com eren: robatoris, incendis, homicidis o incursions sarraïnes.

Cingles, recingles, serralats tallats a plom que causen calfreds i esglai, fan que s'extasiïn els ulls contemplant aquell fastuós escenari de creació divina. Freus i farallons, arracers segurs de naus moresques i vaixells de contraband en temps de l'avior, imprimeixen a aquest paratge, misteri i encant, regats amb l'olor de camamilla i de la saba boscana.

Deixarem però, aquests aires sanitosos que exhaleu la garriga i l'alga banyada, per atracar-nos de bell nou a Artà que altra vegada torna quedar envolt per un doble anell, format per una garlanda de turonets capritxosos com si volguessin adornar i guardar amb les seves sinuositats, algunes vegades esquerpes i esquerients, les entrades del nostre poble, com són: Na Doneta, Sa Costa d'En Grua, S'Aucell Verd, ets Pujols, es Puig Bedei, el Puig Vaquer i ses altures dels molins d'En Morei d'En Recó.

A Bellpuig hi resten acovardats, derruïts i callats, records premostratesos. Bastiments forts de religiositat artanenca i bressol de la nostra fe en la Mare de Sant Salvador.

L'eminent poeta pollencí Miquel Costa i Llobera, immortalitza amb l'èpic poema "La Deixa del Geni Grec", els ciclòpics murs de l'alzinar de les Païsses per on tots els horabaixes, entre el misteri de les dues fosques i l'espessura del bosc, vaguen immersos i aturmentats, envoltats en l'aura de l'amor, els esperits de Nuredduna i Melessigeni, florinada de dues races completament distintes.

Pels nostres carrers, amb la disbauxa dels darrers dies s'escolten cançons carnavalesques. Una d'elles diu així:

"Aigo" ardent, tabac i vi
i una pulida mestressa,
no hi ha ombra més espessa
que és sa torre d'un molí.

D'aquests molins de vent que fan s'ombra tan closa, que tant alegren el paisatge i han servit de motiu a molts d'artistes i els moliners, molturant n'estaven al servei del públic, ne tenien un bon enfilall que restaven solament, com aquell qui diu, a cinquanta passes de la vila.

Per sa banda d'Es Cos: Es Molinet, es d'En Guixó, es d'En Pansacola i es d'En Sanxo. P'es Coll de N'Abriñes: Es Molí d'En Leu, es d'En Cirera, es d'En Regalat. Dins es Capamunt es d'En Nonga i es d'En Corona. Un altre d'En Corona a on ara és es "Bar Nelson". Entre Sos Monjos i es camí de Ca'n Canals hi ha es molí d'En Climent i entre Na Caragol i sa carretera de S'Ermida hi caplleven el d'En Morei i el d'En Recó o d'En Pansacola.

Més ufania i esponera, verdura i abundositat d'aigua com les que hi ha als horts de les Pinedes i Bergunyes difícilment se podrien trobar. Del sobrant d'aquest imprescindible líquid de s'hort d'En Salat i de ses Bergunyes, ademés de regar-ne molts d'altres prats, en temps dels nostres padrins en molien una llarga tongada de molins, com eren: Es molí de Dalt, es d'En Tarrassó, es d'Es Molinet, es molí Nou, es d'En Salom, sa Farinera i es d'En Lluc. Un poc més avall aquestes aigües s'uneixen a les des molí de S'Alzinar formant el torrent d'es Baladre, i en molien encara més els molins d'En Blanquer, d'En Terres, d'En Fuia i d'En Massanet.

Guarnien aquest riuetxolet, boldros de jonqueres, pomposos canyars i, ençà i allà, l'ombrejaven alberes, polls i oms exhuberants que se reflexaven dins ses aigües clares.

NORMES D'ACTUACIO EN CAS DE QUE DETECTEU UN FOC

1a Avisar als serveis contra incendis més pròxims.

- Subparc de Bombers d'Artà 562251
- Parc de Bombers de Manacor 550080

2a Col·laborar amb les tasques d'extinció.

- Anar cap al lloc de l'incendi.
- Posar-se a les ordres del guarda forestal o de l'enginyer que dirigeix les tasques d'extinció.

UN BATLE CESSANT,

Davant el fet que en Jaume Morey des del 30 de juny passat ja no és el batle d'Artà, **BELLPUIG** ha cregut convenient fer-li unes preguntes que de qualche manera reflexin l'estada a la Sala durant aquests 8 anys darrers.

En Jaume Morey i Sureda va sortir elegit batle pel grup Independents d'Artà l'any 1979 i va repetir aquesta proesa a les eleccions de 1983. Ara ha deixat la vara a una altra persona del seu partit.

A continuació donam pas a l'entrevista.

BELLPUIG.- Jaume, ja t'has fet a la idea que no ets el batle d'Artà?

JAUME.- La idea que dia 30 de juny acabaria és una cosa que tenia assumida i per tant m'hi he fet i a més sense massa problema.

B.- Ens pots dir el motiu real de per què no et presentares com a cap de llista enguany?

J.- El motiu real va ser perquè vaig arribar a la conclusió ja fa dos anys, que per dedicar-me a l'alcaldia no podia compaginar la meua feina de l'Institut amb la de l'alcaldia. Jo reconec que el batle ha de ser una persona que estigui completament dedicada a l'alcaldia. Aleshores jo havia de decidir deixar la feina i dedicar-me a la Sala, o viceversa, a més vaig pensar que batle no ho seria tota la vida, i a més s'ha complert un cicle, s'havia de canviar, el meu successor, en aquest cas en Miquel Pastor, no serà batle a la manera com ho he estat jo, serà diferent i és bo que així sia.

B.- Creus haver complert els teus deures com a batle?

J.- Jo crec que sí. Clar que he tingut errades i mancances, esser batle és una vivència que presenta moments crítics i a vegades s'adopten solucions, bé per les circumstàncies, o perquè no en saps més, etc. que tu no voldries haver d'adoptar, però almanco he intentat complir i, des del punt de vista personal, jo em sent satisfet.

B.- No t'ha fet il·lusió o "pesigoes" dins la campanya i sobretot el dia 10 de juny, de tornar esser el nostre batle?

J.- No, no, perquè he viscut la campanya i l'he seguida i m'hi he sentit identificat. Guanyarem, i no sé, tal volta unes "pesigoes" especials, a lo millor perquè vaig estar molt content que en Miquel guanyàs les eleccions.

B. N'hi ha que han dit, i tu també ho digueres a un míting, que has estat tal volta el millor batle del nostre temps, què hi dius tu?

J.- Bé, jo vaig dir al míting que n'hi havia que ho deien, no que jo ho hagués dit, ni consideras que ho fos, ni sé si és cert. El que record que vaig dir és que això és gent que em deu estimar molt. Del que estic convençut és que si he estat el batle del millor poble, i això sí que m'ho sent. Els artanencs som gent molt pagats de noltros mateixos.

B.- Ha estat i és difícil esser batle avui?

J.- Si és difícil esser batle? Avui és difícil esser qualsevol cosa. És difícil ser un bon professor, un bon banquer, etc. Sa gent té tendència a decantar-se de les responsabilitats i cerca seguretats i no es vol complicar la vida, però exigeix solucions. Aleshores tota persona que és responsable, que n'hi ha poques, també té dificultats per resoldre els problemes, perquè n'hi ha de forts i de difícil solució, però això passa per tot.

B.- Has tingut realment oposició a l'Ajuntament? Hagués actuat tu igualment de trobar-te al seu lloc?

J.- Jo no sé què dir-te. Si jo hagués estat a l'oposició crec que no hagués actuat a la seva manera. Tal volta amb altres sistemes. No vull dir que hagués donat més canya que la que ens han donat ells, però no, crec que no hagués actuat igual. Pens que m'hauria presentat a la campanya donant un bagatge més gros.

B.- Als Independents, els hagués sabut greu haver perdut les eleccions enguany?

J.- Sí, perquè això hagués significat haver perdut la confiança dels electors. De

totes formes férem uns càlculs molt aproximats als que hem tenguts. Pocs dies abans de les eleccions, vaig firmar una quiniela amb un adversari, i només em vaig equivocar amb un regidor. Pensava que el que en tengué dos en tendria tres. En la resta vaig encertar.

B.- T'has penedit algun moment de no haver-te presentat altra volta per batle?

J.- No, la decisió la vaig meditar amb temps i per tant no me n'he penedit gens.

B.- I la família, està contenta o hagués preferit que haguessis continuat?

J.- Bé, Ja has sentit la meua dona. (Na Catalina ens ha dit que està contenta perquè trobava que ja era hora que descansàs, però que sempre li ha dit la seva opinió sense obligar-lo a res, per tant sempre ha fet la seva idea). S'ha deixat una cosa i és que una vegada dita la seva opinió ha deixat que jo decidís, respectant sempre la meua decisió. Ara bé, crec que estan contents. Jo també hi estic per ells. Pensa que la nina major tenia 4 anys i ara en té ja 12, i jo part de la seva infància m'ha volat, per tant és un dels motius de la meua retirada de batle.

B.- Enyoraràs la Sala?

J.- Sí que l'enyoraré, però en un sentit positiu. M'ha agradat molt esser batle i a més crec que comproves que pots fer coses realment interessants. No l'enyoraré des del punt de vista de l'agobiament que a vegades duia, però sí que l'enyoraré.

B.- Contesta'm a dues coses: El que has fet més positiu i també el negatiu o més ben dit impopular.

J.- Impopular és un factor que l'hem sospesat però que mai no ha estat decisiu. Ens

ha guiat sempre la necessitat de fer allò que era bo, sense mirar si era impopular. I començarem prest. A partir del gener de 1980 la recollida de fems va ser obligatòria i les persones que estaven abonades passaren d'una quota molt baixa a una altra molt més elevada. També va passar amb el cementeri; feia molts d'anys que no s'havia apujat i l'increment va ser gros. Però de res d'això me'n penet, malgrat la impopularitat que ens tiràrem damunt. A l'hora de fer pagar ha estat rigorós l'Ajuntament, però també ho ha estat a l'hora de tornar-ho en serveis.

B.- I la part positiva?

J.- Crec que per jo ha estat el canvi d'organització de l'Ajuntament. Ara es fa feina d'una manera molt distinta de fa 8 anys i per jo és una gran satisfacció ja que tenc una gran curolla per l'organització.

B.- Jaume, de quina obra estàs més satisfet durant el teu mandat?

J.- Sens cap mena de dubte: de Sa Residència.

B.- Més que de Na Batlessa?

J.- Més que de Na Batlessa, sí. Sa Residència té una funció social molt forta i a més funciona molt bé. Abans de començar les obres, vàrem recórrer totes les de Mallorca i les impressions no foren molt favorables referent al

clima que es respirava, potser ara ja hauran canviat. El clima de la d'Artà és molt diferent de les que jo conec.

De Na Batlessa també estic molt satisfet però és una cosa que de qualque manera hagués pogut esser substituïble, ara la Residència, no. A més que era una aspiració col·lectiva de molta gent que suspirava perquè es fes sa Residència a Artà. També he de dir que quan es feu la donació de Na Batlessa ja teníem en marxa la Residència i els doblers no bastaven per fer les dues coses. Seria bo que qualque dia es donàs una llarga explicació de Na Batlessa, i del gest de qui tots sabem.

Jo he tingut moltes satisfaccions de gent que desinteressadament ha ajudat a fer moltes coses que sense elles haurien estat més costoses.

B.- Deixes un bon substitut a l'Ajuntament?

J.- Crec que sí. Un substitut que ha estat votat com ho ha estat en Miquel, segur que ha de ser bo de precís, i estic convençut que la Sala anirà envant. De fet ja he tingut ocasió de comprovar el seu quefer en dues vegades que he anat a Ciutat amb ell, i se n'ha desfet molt bé.

B.- Afegiries res més?

J.- No, sols dir que m'ha agradat molt esser batle d'Artà durant 8 anys. Els moments més difícils de la meua vida han passat durant aquest temps. Però les satisfaccions morals també han estat moltíssimes. Una maduració com a persona la m'ha proporcionada l'alcaldia i per tant això crec ha estat una experiència super positiva. Estic per tant molt satisfet.

Ens acomiadem d'en Jaume Morey i Sureda, que durant 8 anys ha regit el destí del nostre poble d'Artà com a batle.

No volem entrar amb possibles diàlegs de si ho ha fet bé o no tant bé. El que sí volem dir i destacar, és que fins i tot els que ha tengut a l'oposició dins el mateix Ajuntament, han tengut sempre paraules d'elaborança en vers de la seva persona i també com a primera autoritat. I això vol dir qualque cosa al seu favor.

Sincerament pensam que no recordam altre batle del nostre temps que hagi reunit les qualitats d'en Jaume Morey. Potser hagi tengut equivocacions, n'hi haurà haguts que no els haurà agradat la seva forma de fer les coses, però tots han coincidit: que té un carisma que pot ser difícil d'igualar. Ha concedit tot el que ha trobat just i ha sabut dir que no quan ha trobat que no era de justícia la petició, malgrat fer-se impopular.

Pens que hem tingut un bon batle durant aquests darrers vuit anys. Qui sap si més envant voldrà repetir?

G. Bisquerra

BELLPUIG ha trobat convenient i necessari el fer unes quantes preguntes al novell batle d'Artà, en Miquel Pastor Tous, el qual gustosament ens les ha contestades.

Vet aquí, doncs, les seves respostes.

BELLPUIG.- Miquel, estàs satisfet d'haver guanyat les eleccions i, per tant, d'ésser el nou batle d'Artà?

MIQUEL.- Sí, clar que estic content, ja que mos presentàrem per això i a més perquè hem estat recolzats per la majoria dels votants.

B.- Què penses de l'elecció de batle del 30 de juny?

M.- Bé, va ser una votació que podria tenir un parell de lectures, però en principi el que pens és que cap dels altres partits tenia coratge de governar. Però tam-

poc cap volia assumir la responsabilitat de recolzar-nos obertament. Crec que en realitat el que varen cercar va ser la postura més còmoda.

B.- Et sembla que serà avantatjós o desfavorable el governar en minoria?

M.- Jo crec que ni una cosa ni l'altra. Pens que podem seguir governant com ho hem fet fins ara, perquè s'ha duit un tipus de govern on les coses pràcticament s'han consensuades o sigui sense trepitjar els altres partits i de

UN BATLE ENTRANT

fet molts dels acords han estat per unanimitat. Per tant, crec que els propers 4 anys serà més o manco igual. Escollirem els altres partits en quant a ses qüestions més importants, sense perdre de vista el nostre programa.

B.- Per què no heu fet coalició amb el PSOE com feu a les altres eleccions?

M.- A ses altres eleccions no és que féssim coalició, sinó una espècie de pacte postelectoral. Enguany tots hem cregut més convenient no fer-ho així, i, per tant, no quedar fermats en res, sinó dur una dinàmica de diàleg i consultes cosa que farem amb tots els grups que integren el consistori.

B.- Es diu pel poble que tú has de guanyar un bon sou i que ja deixes en part la teva feina habitual, és ver?

M.- Sí. Bé, una de les coses que pensam el nostre grup és que el batle ha de tenir una gran dedicació a l'Ajuntament. En Jaume Morey li tenia degut a que la seva feina li ho permetia. Això no succeeix a la meua professió, i hem posat un substitut per algunes feines. Per altra part pensam que el càrrec de batle és suficientment important perquè dediqui el temps necessari a la Sala i, per tant, si ho fa així, és just que qui el pagui sigui el mateix Ajuntament, ja que la meua empresa no pot pagar-me un sou per una feina que no li fas. Ara bé aquesta és una qüestió que s'ha de parlar amb els altres grups per, entre tots, arribar a un acord.

B.- Si no haguéssiu guanyat les eleccions, et feia pla estar a l'oposició?

M.- Sa veritat és que no és sa meua il·lusió formar part de l'oposició. Ara que si així hagués passat i ens haguessin ofert, com pensam oferir noltros, responsabilitats de feina, sa meua il·lusió hagués estat fer feina a unes àrees concretes i procurar dur sa major part de coses a terme.

B.- Esperaves que sa campanya electoral es desenvolupàs com ha succeït i que els resultats fossin els que tenim?

M.- A mi sa campanya em va sorprendre ja que va ser bastant dura. Sempre havies d'estar al carrer i a vegades es fàcil ferir a persones concretes. Crec que noltros

l'hem duita tal i com l'havíem planejada: informativa i amb molt de contacte amb el poble. Ara bé, el que m'ha estranyat és els medis i la duresa que alguns grups ha emprat, per tant, per mi ha estat un poc desorbitada a nivell local, i potser hagi tingut un caire de càstig per algun grup. En quant als resultats han estat més o manco com esperava.

B.- Ja s'han fet les comissions de govern, permanent, etc.?

M.- Malgrat sigui funció del batle anomenar la comissió de govern i donar les delegacions, noltros no la volem exercir absolutament i estam consultant els diferents regidors i grups per tal de comptar amb la seva opinió.

B.- Sembla que aquests dies hi ha un moviment de firmes d'industrials d'Artà per aconseguir el fer un polígon industrial. Què penses tu de tot això?

M.- Sabem que una zona industrial és una cosa necessària a Artà, com moltes d'altres, però potser que el polígon tenguí una important incidència en el desenvolupament del poble. El que de veres aniria bé seria el saber quines són les necessitats reals i quins són els industrials interessats en instal·lar-se a la futura zona industrial per tal de poder fer la zona d'acord amb les necessitats i amb la participació dels futurs usuaris. Ara el que m'agradaria és que els possibles usuaris no es fessin tampoc falses il·lusions sobre terrenys a preu regalat. S'ha de tenir en compte que segons sa llei, primer s'ha d'urbanitzar, dotar d'asfalt, aigües brutes i netes, depuració, llum i il·luminació viària. Tot això prèviament a poder vendre solars. I això costa uns doblers que s'han d'afegir al preu dels terrenys.

B.- N'hi ha que diuen que si no donau facilitats aniran a pobles veinats on és més fàcil establir-se.

M.- No sé cap cas en concret, però volem accelerar al màxim les normes subsidiàries i que sa zona industrial és una de les coses que tenim en estudi i si trobam col·laboració es podrà realitzar més aviat. Això de voler anar fora poble, no ho sé, però crec que no hi ha cap empresa que estigui en una necessitat tan immediata com per arribar a aquest punt.

B.- Quina millora creus més necessària fer a curt plaç?

M.- Segur que és sa depuradora. Malgrat no depèn tot de part nostra, sa primera gestió que he fet com a batle és per veure els inconvenients que hi ha i m'han assegurat que prest es posarà en marxa.

B.- Vols afegir res més?

M.- No, sinó que esper sa col·laboració de tothom, tant de regidors com de tot el consistori i també del poble en general, al que deman que ens exposin sense por els problemes i suggerències que vulguin fer, que segur que seran atesos de la forma més correcta, i que pensin que la Sala és la casa del poble i, per tant, de tots.

Pensam que per ara ja n'hi ha prou. Ja tendrem ocasió i motius suficients per entrevistar a En Miquel Pastor, nou batle d'Artà pels propers 4 anys venidors. Per tant, no ens queda sinó el desitjar-li sort i encert en la tasca de governar el nostre poble d'Artà.

G. Bisquerra

col.laboració

SOCARRAR CÀRRITX: TERRA A LA MAR

Com cada any, ha arribat el temps angustios de calor, el temps del foc.

L'eixut estival, la terra resseca, la garriga deshidratada afavoreixen de manera dramàtica les possibilitats dels incendis. Basta una imprudència, una llosca: ben aviat tot fa flamada i la vida pot tornar cendra.

Tothom coneix els efectes devastadors del foc: la vegetació queda destruïda i sols es recupera amb molt de temps i encara, si les circumstàncies són favorables. Els pinars sovint queden com a garrigues o, encara més pobres, com a carritxars. Però l'efecte més greu, per ventura mal d'apreciar, però cert, és l'erosió. Després del foc, les brusques violentes de la primavera d'hivern, els saragais d'aigua, se'n duen la terra cap als torrents i cap a la mar. I la terra, cap amunt, no torna. Mai.

D'incendis, n'hi ha de dues castes: accidentals i provocats. Les estadístiques oficials diuen que un 25% són provocats, a les Balears. Però també

tenim que un 34% es deuen a causes desconegudes. És difícil, sovint, esbrinar l'origen d'un foc, i ben segur que de provocats n'hi ha molts més dels que es sap que ho són amb certesa. A més a més, també hi ha incendis tolerats. Això pot semblar molt sorprenent, però és així: cada any, alguns pagesos són autoritzats a calar foc a la garriga (garrigues molt pobres, carritxars en realitat), per obtenir així pastures més tendres, les úniques que poden aprofitar les ovelles. Tècnicament, aquesta pràctica és nociva: manté la pobresa de la garriga i genera erosió, precisament de costers molt pobres. També és cert que resulta una pràctica considerada necessària pels pagesos, i que per a moltes finques la seva supressió tendria uns efectes econòmics negatius. Probablement, la total erradicació del sistema sigui inviable, i simplement tendria l'efecte d'incrementar notablement el nombre d'incendis intencionats (o de causa desconeguda). En comptes d'això, es segueix el criteri

de limitar les "socarrades" de carritx als mesos d'hivern, quan el perill és mínim; i així mateix, restringir-ne l'extensió.

L'administració no pot fer gaire cosa més, però el pages, el pastor, sí, i molt. En primer lloc, és imprescindible que el pages sigui conscient que el foc és una eina perillosa, i que és fàcil perdre'n el control. I que les socarrades de carritx, si d'un costat tenen l'efecte de millorar les pastures a curt termini, d'un altre provoquen erosió. Cremar el carritx equival a treure doblers d'un compte corrent, però no treure sols els interessos, sinó també capital. Cremant, tenim més pastures, però més poca terra, de manera que a la llarga, les pastures també minvaran.

Què fer? Si sabem i acceptem que el foc té efectes negatius, és clar que el primer és limitar tant com es pugui l'ús del foc. Si això vol dir no cremar, no cremar gens. Procurar cremar si no hi ha més remei, en el moment més adequat, mai en l'estiu, mai en dies de vent fort. Socarrar, si s'ha de fer, una carritxera d'aquí i una d'allà, sense fer prendre tot el coster, ni cremar grans extensions continuades.

Hi ha alternatives al foc. A moltes fin-

ques es poden recuperar rotes, i fer pastures de més bona qualitat que el carritx. Avui dia, s'han duit a Mallorca espècies de farratge molt resistents, que bé podrien adaptar-se a àrees de relativa pluviositat com és Artà. És millor planificar una finca per explotar-ne intensament i racionalment les àrees més productives, que mantenir un ús arcaic i degradador, com és socarrar el carritx.

També hi ha una altra manera d'aprofitar les pastures utilitzant menys foc: canviant bestiar. Les ovelles no poden pasturar el carritx vell, però si altres animals, sobretot els muls. Si a una finca sols hi ha ovelles, el foc és més necessari que si hi pasturen una guarda d'egües o de muls, que fins i tot potegen el carritx per arribar en el blanc (base de les fulles). I darrera el bestiar gros, les ovelles poden pellucar.

La qüestió no és simple, i a cada finca s'ha de mirar bé què es pot fer. Però una cosa és clara: el foc, voluntari o accidental, tolerat o furtiu, té males conseqüències, i si estimam la terra, hem de procurar eliminar-lo.

J. an Mayol
Biòleg del SECONA
Cap del Departament
d'Unitat de Vida
Silvestre

VIAJES O millor.

Telex 69565 VGOR E

G.A.T. 820

Calle Binicanel, 12 - ☎ 585515/52 - CALA MILLOR
Carretera Cala Agulla, 19 - ☎ 564017 - CALA RATJADA

CANARIAS desde Palma 43.000
Incluye pensión completa, hotel Astoria, avión y traslados.

ESPECIAL VIAJE DE NOVIOS

TENERIFE: 1 semana 35.100
LAS PALMAS: " 31.700
MADRID: " 29.500

Estos precios incluyen: avión, traslados y estancia en hotel con desayuno.

GALICIA: 8 días 36.380
Incluye: avión, hotel XX A/D

RONDA ANDALUZA: 8 días 52.800
Incluye: avión, hotel XXX, media pensión, autocar, seguro viaje.

"VIATGI MILLOR AMB VIATGES MILLOR"

política local

Com estava anunciat, el propassat dia 30 de juny, a les 12'30 hi va haver la constitució del Nou Ajuntament en presència d'una cinquantena de persones.

Es formà la mesa que, com està estipulat, era presidida pels regidors més vell i més jove, el més vell és En Joan Amorós del CDS, i el més jove En Pere Garau d'AP.

Després que la secretària acreditàs als regidors electes i fent els actes de rigor, es procedí a l'elecció del nou batle, demanant si la votació havia d'ésser secreta o a mà alçada. Tots els regidors decidiren fer-la pública.

Varen abstenir-se els regidors de les 3 candidatures manco votades i els 5 del grup Independents votaren el seu candidat, En Miquel Pastor i Tous. Per tant, fou proclamat Batle per majoria simple amb 8 abstencions.

En aquest moment pren la paraula el nou Batle, Sr. Pastor, demanant un aplaudiment pels regidors que cessaven en aquell moment. I una vegada acabades les mamballetes, que, dit sia de pas, duraren força temps, saludà al poble en general a través de Ràdio Artà que ho retransmeté tot en directe, encara que no va escoltar-se massa bé.

Del discurs de salutació s'ha de destacar alguna cosa, com per exemple, que està obert

a totes les suggerències, a totes les crítiques, que vol ésser el Batle de tots els artanencs. Convidà a tot el poble a prendre part en la política local, assistint als plens municipals.

Una vegada acabat l'acte, els caps de llista explicaren en directe per la ràdio la seva abstenció en la votació.

El regidor J. Sureda d'AP digué que ells no havien de llevar ni posar ningú sinó respectar la voluntat popular.

Després el regidor del CDS En J. Amorós va dir que no havien votat per així fer una oposició constructiva.

I finalment Na R. Servera del PSOE explicà que si havien votat en blanc no era per no donar recolzament al Batle sinó per ésser coherents davant els seus electors.

El Sr. Pastor repetí la seva salutació al poble, ja que abans no s'havia sentit gaire bé, com ja he apuntat.

Per acabar saludà als ràdio-oients el que durant 8 anys ha estat el President del nostre Ajuntament, En Jaume Morey i Sureda, dient que se n'anava satisfet de la feina realitzada i que el poble d'Artà amb el recolzament donat a la candidatura ho corrobora.

Aquest és el resum del primer ple d'aquesta legislatura i fins al pròxim ple.

B. Ll.

la nostra antigor

Per Pasqua de 1918, en el Teatre Principal s'estrena l'obra ABEN AMAR original del telegrafista Daniel Cano. L'argument tracta dels paisatges de Canyamel. Exit esclatant de la companyia de Palma dirigida per Xesc Fuster. El més significatiu de la funció foren els magnífics decorats que es tregué de la mànegua mestre Pep Quetgles "Butlo", a qui les cròniques tractaren "d'escenògraf".

Primer de maig de 1918 i en el mateix local, míting de la Federació Obrera. Discursos per en Joan Nebot "Tit", Vicenç Piris, president de la F.O., Pere "Papa" i el regidor de Palma Sr. Bisbal.

En "Tit" parlà del "Missatge" i en "Papa" d'un "Poc de tot". En Toni Gili "Batlet" i la seva banda de música, amollaren una catefa de correes socialistes.

8 de desembre del 1918. Espectacle teatral. El Mascle Ros oferí la comèdia "El Tenorio mallorquí". El Principal de gom en gom i exitós de campana. L'autor hagué de sortir a saludar davant els forts aplaudiments.

Fonts: Arxiu municipal, Llevant, Populus Artanensis i Pou Gerusià.

Per la transcripció:
Pere Ginard

SERRADIS DE L'ARBRE DEL 1927. 25 de gener. El Dr. Valdés, de Palma, s'ofereix a operar de franc, en casos d'urgència, als malalts pobres d'Artà que fossin atacats d'apendicitis o de trencadura. El Consistori digué amén per unanimitat a aquest fet tan altruista.

12 de febrer. L'Ajuntament compra caeres per protegir els pins del tren.

16 de maig; D. Rafel Quintín Blanes proposa a la nostra Corporació Municipal, donar gratuïtament els seus serveis propis de son professió, en les cases de família pobres que no puguin ésser ateses pel metge titular. Tothom d'acord. Diuen que a D. Toni Cano, batle en aquelles saons, li vessunyà una llàgrima d'agraïment.

Quins homes, Déu meu, en Valdés i en Quintín.

esports

FUTBOL Mayol.

L'Artà, malgrat totes les travetes i no tenir un nombre suficient de directius, va començant la temporada.

El dimarts dia 14 havien de començar ja els entrenaments. Ja es tenia entrenador però no varen voler dir el nom... pel cas de cassos, i 21 jugadors en plantilla. Jugadors que si en un determi-

nat moment posaren pegues o no tengueren massa optimisme, ara els vessa per tots els costats i tenen moltes ganes de lluitar. Aquí hem de dir que dels jugadors del darrer any sols manca en Gayà i en Rosselló, i s'espera poder comptar amb uns altres que substituiran notablement a aquests.

Per altra part, els socis han començat a inscriure's, així i tot sense haver començat oficialment la temporada

(sol començar per Sant Salvador) i cal recordar que:

Socis homes: 6.000 pts.

Dones i 3ª edat 3.000 pts.

Socis Carnet Jove 10 % descompte

Menors de 15 anys: gratis

Els partits de les festes han quedat així:

Dia 2: ARTA-P. CRISTO

Dia 4: P. CRISTO-ESCOLAR

Dia 6: ARTA-ESCOLAR

el nostre entorn

ARTÀ I ELS SEUS BOSCOS (III)

Joan V. Lillo Colomar
Agent Forestal d'Artà

La supervivència de les nostres muntanyes és la nostra supervivència com a essers vius i com a poble.

Si les muntanyes són tupides de boscos, l'aigua no es perd, es filtra i és conduïda cap a les fonts i pous, l'aigua es queda emmagatzemada conservant la humitat i frescor de la terra i de les plantes. Si l'aigua no troba sinó roca, llenega cap als torrents i ràpidament cap a la mar: l'aigua es perd...

Els boscos són refugi d'animals i aucells contra el fred, la fam, la calor o el mal temps, hi nidifiquen o hi troben aliment.

Els boscos no s'aturen mai de créixer i evolucionar. Del tractament responsable i racional que en facem en podem treure molt de profit, serà garantia rica de futur, en podem treure arbres forts, nets i drets per fer mobles, fruits i aliments per les persones o pel bestiar, herbes per la salut, fullaraca per la terra o conreus veïnats més rics.

Els boscos fan frescor i més pluges al seu entorn, fan més ric el paisatge i més generosos els seus habitants.

QUE HI PODEM FER PER SALVAR DEL FOC I LA DESERTITZACIÓ A LES MUNTANYES D'ARTÀ?

En primer lloc conèixer-les, saber quines plantes creixen baix l'alzinar, com són l'arboç, l'aladern, l'heura, el llampúdol, la mareselva, l'esparguera ruca, les diferents falgueres, les plantes endèmiques pròpies i úniques de certs indrets mallorquins o baleàrics...

Conèixer la composició de les pinedes i garrigues, les carritxeres, les estepes, gatoves, romaní, ciprell... saber per què abunden tant, per què són tan combustibles.

Al terme municipal d'Artà, per la seva extensió de muntanya plena de vegetació en regeneració vers el bosc, amb sa situació delicada enfront dels incendis, és molt necessari l'ajut econòmic i d'assessorament tant per part del Servei de la Conservació de la Naturalesa com per l'ICONA del Govern Central. Aquest ajut econòmic, entre altres coses, hauria de fer possible un equip de feina amb gent jove que durant tot l'any es dedicàs a xermar voreres de carreteres, tallar o arrabassar carritxeres, estepes i gatoves, podar i arreglar les altres plantes i arbres. Repoblar amb aglans d'alzines sanes i d'Artà, elegint els millors dies i llocs per a sembrar-les. Neteja de torrents

i rius de fons als boscos i zones de litoral. A l'estiu feines d'extinció i vigilància d'incendis. A l'hivern col·laboració amb els pagesos de muntanya. Un equip de gent d'Artà que a més de guanyar-hi un sou, rebi estudis teòrics de qualitat vers la seva feina, prepararlos per llocs tècnics i responsables pel dia de demà.

A Artà tan sols i ha la muntanya del Recó que està consorciada amb el SECONA, és a dir, hi ha un conveni entre el propietari i l'administració per a recuperar i protegir la muntanya. Amb aquesta o altres fórmules s'ha de cercar la col·laboració d'altres grans propietaris de muntanya que facilitin la regeneració i existència de zones poblades d'arbres.

Tots els partits començaran a les 19 hores.

També es té previst la participació de l'Artà al torneig de Capdepera.

TROFEU DE PING-PONG

Als locals del Bar Monument i a partir del 10 de juliol es van celebrant les partides del Trofeu de Ping-Pong Festes de Sant Salvador.

Són 18 els jugadors que hi participen i s'han dividit en

dos grups:

GRUP A.: B. Cursach, Biel Garau I, M. Carrió, J. Mayol, M. López, V. Carrió, Lluís Gomila, Toni Amorós, Biel Garau II.

GRUP B.: J. Coll, Biel Silva, C. Brazo, Ig. Rios, J. Palou, M. Sureda, B. Ferragut, J. Gayà i Mateu Arrom.

Les partides es juguen diàriament i comencen a les 21 hores. Després es farà un partit entre els grups A i B, a fi d'obtenir la classificació final.

El més important de tot, però, és el grau de consciència del poble enfront del seu entorn natural, entendre i saber el que realment es vol, si un entorn frondós, de frescor, d'arbres i animals o un entorn sec i desert. Cal, sobretot, prendre consciència del que es perd amb un incendi forestal.

xerrim xerram xerrim xerram

A ARTA ELS LOCALS de venda d'articles de neteja es donaran de baixa, perquè a s'Ajuntament no hi té lloc ni s'Ariel. No és possible més blancura. On s'ha vist mai emprar un sobre i no embrutar-lo.

Senyal que amb tanta blancor no hi haurà cap mostela, ja que ningú s'estranyerà es dits. I com que dia 30 de juny no hi hagué dits engrunats, ni calls, ni ulls de poll, poden

aplegar es filats. I si anam d'aquest pas es batle es quedarà com la una, o sia totsol. Així que és ben hora de mirar de juntar-se amb qualcú, que si no comparteix es jou, ses lleurades des sementers artanencs sortiran tortes.

ESTAM D'ENHORABONA. S'enllumat de Sant Salvador ha "donat a llum" i li ha sortit un rebroll que no hi ha qui el tregui de Son Vives. Es mal és pels qui vénen de Sa Duaia, fosca negra, perquè no saben si els ulls els ne fan dos, o si és el que dèiem abans: que Sant Salvador ha parit feliçment una criatura que li diuen dona bugia il·luminada.

PRECISAMENT AVUI, s'acompleix el 2006 aniversari de la mort de madò Devalla. I el seu caparrut foris i noris dels seu marit, el Sen Tot

Puja i Repuja, gaudeix d'una salut tan exuberant que ja mos toca a sa porta sa pròxima compareixença. Per tant, germans, eixamplau es xap de sa marrota.

SEMBLA QUE A ARTA hi ha qualche carrer que pareix una sabata embatumada.

I que ho és de grossa sa negror als carrers més cèntrics de la vila! I quina culpa tenen els carrers d'haver d'anar endolats sense tenir difunts a la casa! Si encara l'asfalt fos blanc!

HA TORNAT EL XEFF FOGÓ
I EN MARXA PREST ESTARA
SA MALALTIA DEIXA
I HA PRES BE SA LLICÓ
QUE JA LI VESSA ES TASSO
I CREC QUE QUALCÓ BEURA

enrotlla't

amb
la teva
marca

TEXAS

Leonor Servera, 27
Tf. 563673
Cala Ratjada

